

Megemlékező írásunkat a következő számunkban közöljük.

In memoriam Dobos Lászlóné (1933–2021)

87 éves korában elhunyt Dobos Lászlóné, a kiváló szolfézs – zeneelmélet tanárnő, diákjai szeretett Ilka nénije.

A Kodály koncepciót Pécssett megvalósító Agócsy László tanár úr tanítványaként vitte tovább a hagyományokat Kodály Zoltán zenei nevelési elvei alapján. Az ügy megszállottjaként végezte tanári munkáját 50 éven keresztül. Diákok százaival szeretettette meg a zenét, gondozta, nevelte a tehetségeket, vitte őket versenyekre, ahol kiváló eredményeket értek el.

Negyven évig tanított a pécsi Liszt Ferenc Zeneiskolában, majd megalapította az Agócsy László Zeneiskolát. 1983-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Pécsi Tagozatának szolfézs-módszertan tanára volt, majd óraadója a Pécsi Tudományegyetemnek. Sok jeles tanítványt készített föl a tanári pályára. Rendszeres tagja volt országos zenei és szolfézs versenyek zsűrijének, karnagyként is kiemelkedő sikereket ért el.

Nyugdíjasként addig dolgozott, tanított, amíg csak az egészsége engedte. Kiemelkedő tanári munkája elismeréseként a Kiváló Pedagógus és a pécsi Városháza Emlékérem kitüntetését kapta a Pécsi Tudományegyetem Aranydiplomája mellett. A legnagyobb kitüntetés mégis a tanítványok és a zenepedagógusi szakma jellemzése: Ilka néni a szolfézsoktatás korszakos alakja volt.

Kertész Attila

Paks Katalin 1971 óta, azaz fél évszázadon át tartozott az ELKH BTK Zenetudományi Intézet és jogelődjeinek aktív kutatói állományába. A magyar népzene tudomány meghatározó jelentőségű képviselője volt, aki pályafutását Bálint Sándor és Vargyas Lajos mellett kezdte, és utóbbi hívta át a Néprajzi Múzeumból az MTA Népzene kutató Csoportjába 1971-ben. 1995–1998 között a Népzenei Osztály vezetője volt. 1988-ban *A magyar népdal díszítése* c. témájával a kandidátusi fokozatot, 2003-ban a *Magyar népzene története* c. könyvével MTA doktora fokozatot szerzett. Munkássága felöleli a népzene tudomány minden területét: a népzenei gyűjtést, lejegyzést, rendszerezést, szomszéd- és rokonnépi összehasonlítást, monografikus vizsgálatot, népzene történeti kutatást, a hagyományos népi előadás- és díszítésmódot, a népzene és műzene kapcsolatának vizsgálatát. Mindezen a területen alapvető eredményekkel gazdagította tudományágát. Alakja, személyiségének kisugárzása meghatározó volt intézetünkben, mostantól már csak emlékét őrizhetjük. Amíg azonban kutatómunkájának otthona, a Zenetudományi Intézet létezik, ígérhetjük, hogy tudományos eredményeit ápoljuk, gondozzuk, és tudományos munkáit képességeinkhez és lehetőségeinkhez mérten folytatjuk. Nyugodjék békében!

Forrás: zti.hu

